जीवनंस् (*Nom.* °नंट्) Lebensverlust *o.* mit L. verbunden.
जीवनस्पा *f.* Lebenslust.
जीवनहेतु *m.* Existenzbedingung.
जीवनीय belebend. *n.* vivendum (*unpers.*); Wasser.
जीवन्मुक्त lebend erlöst (*ph.*).
जीवन्मुक्ति *f.* Erlösung bei Lebzeiten (*ph.*).
जीवन्मृत (*u.* °क) lebend und tot, halbtot; *Abstr.* °त्व *n.*
जीवपति, *f.* °पत्नी dessen, deren Gatte noch lebt.
जीवपितृ *u.* °तृक dessen Vater noch lebt.
जीवंपुत्र dessen Sohn noch lebt.
जीवपुरा *f.* Wohnsitz der Lebenden.
जीवप्रज lebendige Nachkommen habend.
जीवमय belebt, beseelt.
जीवल lebendig (machend).
जीवलोक *m.* die Welt der Lebenden.
जीववध *m.* Tötung eines Lebewesens.
जीवशंस von den Lebenden gepriesen.
जीवशेष nur das Leben übrig habend.
जीवसर्वस्व *n.* der Inbegriff, das Höchste des Lebens.*
जीवसुत lebende Kinder habend.
जीवसू *f.* lebende Kinder gebärend *o.* habend.
जीवंसे (*Dat. Inf.*) zu leben.
जीवातु *f.* das Leben.
जीवात्मन् *m.* die individuelle Seele (*ph.*).
जीवाशङ्किन् für lebendig haltend.
जीविका *s.* **जीवक**.
जीवित (*s.* **जीव्**) *n.* das Lebewesen; Leben, Lebensweise, -dauer, -mittel.
जीवितक्षय *m.* Lebensuntergang, Tod.
जीवितनाथ *m.* Lebensherr, Gatte.
जीवितप्रिय so lieb wie das Leben.
जीवितव्य *n.* zu leben, vivendum; das Leben, die Lebensdauer.
जीवितसंशय *m.* Lebensgefahr.*
जीवितसम gleich (lieb) wie das Leben.
जीवितसर्वस्व* *n.* = **जीवसर्वस्व**.
जीवितान्त *m.* Lebensende, Tod.
जीवितान्तक das Leben endend; *Bein. Çiva's.*
जीविताशा *f.* der Wunsch *o.* die Hoffnung zu leben.
जीवितेश *m.* Lebensherr (*Bein. Yama's*); *f.* **आ** Lebensherrin, Geliebte.
जीवितेश्वर *m.* Lebensherr (*Bein. Çiva's*); *f.* °**री** Geliebte.
जीविन् lebend (*meist* —°); *m* Lebewesen.
जीव्य *n.* zu leben, vivendum; *m.* das Leben.
जु *s.* 1. **जू**.
जुगुप्सति *s.* **गुप्**.
जुगुप्सा *f.* Abscheu, Ekel, Widerwille.
जुगुप्सित *n.* Abscheulichkeit; *auch = vor.*
जुटिका *f.* Büschel.
जुम्बक *m. Bein. Varuṇa's.*
जुर्, जुरति, जूर्यति verfallen, altern, vergehen. *p.p.* **जूर्ण** gebrechlich, hinfällig, alt.
जुवस् *n.* Rührigkeit, Flinkheit.
1. **जुष्, जुषते, °ति** zufrieden sein, sich freuen an, gern haben, genieſsen, entgegennehmen (*Acc. o. Gen.*), sich entschlieſsen zu (*Dat., bes. Inf.*); etwas auf sich nehmen, erleiden (*Acc.*); heimsuchen, bewohnen. *p.p.* **जुष्ट** *u.* **जुष्ट** *s. bes. Caus.* **जोषयते** (°**ति**) lieb haben, Gefallen finden an, gutheiſsen. billigen (*Acc.*). — **अभि** gern haben, besuchen. **उप** erfreuen. **प्रति** sich liebreich erweisen gegen, Freude haben an (*Acc.*).
2. **जुष्** (*meist* —°) an—Gefallen findend, sich in—aufhaltend.
जुष्ट *u.* **जुष्ट** (*s.* 1. **जुष्**) erwünscht, angenehm, willkommen, gewohnt (*Dat., Gen. o. Instr.*); besucht, gewohnt, umgeben von, versehen mit (*Instr. o.* —°). *Comp. u. Superl.* **जुष्टतर, °तम.**
जुष्टि *f.* Liebe, Gefälligkeit, Gunst.
जुह्वं *f.* Zunge, Feuerflamme; Butterlöffel.
जुह्वष् opfern wollend.
जुहोति *das Verbum* **हु** (*g.*).
जुह्वास्य zungen- *o.* flammenmündig.
1. **जू, जवते** *u.* **जुनाति** schnell sein, eilen; antreiben, drängen, befördern, verscheuchen. *p.p.* **जूत**. — **प्र** vorwärts eilen.
2. **जू** rasch, eilend, drängend; Ross.
जूति *f.* Drang, Eile, Antrieb.
जूतिमन्त् drängend, eilig.